

عنوان مقاله:

زیست اخلاقی از دیدگاه عبدالرحمان جامی (با نگاهی بر کتاب هفت اورنگ)

محل انتشار:

فصلنامه اخلاق در علوم و فناوری، دوره 18، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

نرگس حمزه پور

منیژه فلاحی

رضا فهیمی

خلاصه مقاله:

زمینه: ادبیات مکتوب هر سرزمین مشعل پر نور خرد و دانش گذشتگان فرا راه حال و آینده است و در میان سرزمین‌های مختلف، ادبیات کهن ایران زمین به عنوان یکی از بهترین آثار مکتوب ادبیات جهان دارای جایگاه ویژه‌ای است. توجه به مضامین معنوی و مولفه‌های اخلاقی در رفتارهای فردی و اجتماعی، از راه‌های دستیابی به کمال است و این دلیلی است که شاعران و نویسندگان بزرگ پارسی زبان در اشعار و آثار خود به اخلاقیات توجه بسیاری نشان داده و آنها را بر آن داشته تا پرداختن به مقوله‌ی حکمت عملی و اخلاق را مورد توجه خویش قرار دهند. یکی از ادبای ایران زمین که توجه ویژه‌ای به مقوله اخلاق داشته است عبدالرحمان جامی است. از این رو، پژوهش حاضر به دنبال بررسی زیست اخلاقی از دیدگاه عبدالرحمان جامی است و برای دستیابی به این هدف کتاب هفت اورنگ جامی را به شکل خاص مورد بررسی قرار داده است. نتیجه‌گیری: جامی همچون عارف و موعظه‌گر دینی سعی کرده تعالیم دینی و اخلاقی را به مخاطب بیاموزد و همچون یک جامعه‌شناس در اجتماعش ظاهر شده و سعی دارد تعالیم و آموزه‌های اخلاقی را به مخاطبش منتقل کند. به طور کلی مفاهیم اخلاقی و تربیتی اصلی اشعار جامی در هفت اورنگ عبارتند از: اخلاص، ادب، انسانیت، دوری از حسد و بخل، تواضع، جوانمردی، جود و بخشش، حسن خلق، راستی و صداقت، صبر، دوری از طمع ورزی، عدل، عفو و بخشش، علم دوستی و دانش افزایی، ورع و پرهیزکاری و وفای به عهد و تعهد است.

کلمات کلیدی:

Haft Orang, Jami, Ethics, Persian literature, هفت اورنگ, جامی, اخلاقیات, ادبیات فارسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1837922>

